

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4459/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... број .., чији је пуномоћник Верица Лакић, адвокат из ..., против туженог ББ, чији је пуномоћник Драгица Вигњевећ, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 119/19 од 13.06.2019. године, у седници одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 119/19 од 13.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П бр. 4249/17 од 25.09.2018. године, дозвољено је објективно преиначење тужбе, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу преда у државину пословни простор ближе описан изреком првостепене пресуде, испражњен од свих лица и ствари, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 119/19 од 13.06.2019. године одбијена је, као неоснована, жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију с позивом на одредбу члана 407. став 3. и 4. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 22.03.2017. године, ради чинидбе, а у тужби вредност предмета спора опредељена је на износ од 390.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не

прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору ради чинидбе, да је побијана вредност предмета спора 390.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић